

Venüsün Doğurduğu Şiir

– DursunTİFTİK · 13 Ekim 2013

*****kalabalık reyonlardaki çığlık kadar yalnız
*****kim öldü kız !

1.

radasyonlu ortamlarda doğan bebeklerin
organik besinlerden uzak kalarak büyüyen prototipiyim ben
benden gülmemi isteme
gölüşümün bakışı seni de kurşunlar sevgilim(!)
silâhlardan daha etkilidir dilim
çünkü ben şiirim

2.

tersine tersine dönüp durma Venüs
işven yordu yüreğimizi
yalçın yıldırımlarla çarpıldık
mâviyi kırmızıya çevirdiğinden beri

kimliklerimize veremli esâretler düştü
köpürüverdi süveydâmızı besleyen dalgalar
şimdi tüm limanlarımızı körleşen iz'ânlar bombalar

3.

huysuz atların haşmetinden ürkünce hilâl
zihni altüst oldu imgelerimizin
ikbâlimiz kapanınca anladık ki
bu jülîde mevzû çok derin

4.

lunaparkın mehtapsız ışıklarında
kamikaze merkezli bir ığlıktır ömür
alışveriş merkezleri kadar şatafatlı

bir o kadar yalnız

ey Venüs'ün doğurduğu şiir
kirâlık kâtiler gibi gelme arkamızdan
düş artık yakamızdan
dan(!)
dan(!)
dan(!)...
Dursun Tiftik